

Meile kõstan mina: Seisab Eesje Iootus Hansu peal,
küs ei ole mehele minijat temaist loota, sed et ühe uuema
sõa wäele antud Seaduse läbi soldatidel teenistuse aas
naisse wötmise luba ei anta; aga nii saua fui üks ini-
mese loom — noor ehs wana — sün elus liigub, ei
tohita tema hällitamisest jutugi teha. Asjad wöiwad
fùl hällitada, aga ei mite esawad loomad. Mässama
wähhe wöib üks auuga wanatenud tütarlaps jelleläbi
häbisje langeda, et tema mehele ei läinud, ehs et temale
abieli pölswe loodud ei olnud. Rumalus ja südame
toorus on igakord süüdlased, fui wanatüdruku nime
fusfil sõimufs töstetaksse. Üks auuga wanaks saanud
pliga on palju enam wäärt, fui paarkümmend noort
lipakad, kes sabata tantsiwad, ehs wiimaks laulatamata
naisse pölswe lähåwad, fui endistest sõbradest neid keski
öigusega tanukandjaks ei teinud. Meie wöime nende
langemist fùl kahetseda, ilma et meil luba oleks, neid
rahwa ees awalikult tiutama minna. Mässugune tiuta-
mine on juba seaduse läbi ärafeelatud. Kaa ses tükis
on, Jumalale tänu! Ilmsik kohtu öigus endist wästa
inimlikumaks läinud, küs neid wiletsaid efsjaid folm
pühapääwa járestiku firikus häbipinki summitsi istumia.
Neid wana pimedama aea wissist on uuemal aas elu-
fombedes awalikumaks töusnud riistiusk kahandanud.
Mida sügawamalt ilmsikud kohtud oma nöödrust tundma
öpiwad, seda enam jätawad nemad mõnda nuhtlusist ühe
kõrgema kohtuniku käte, kelle silmad sügawamale tungi-
wad. Püüdgem aga igaüks mõnuusamast enese ukse eest
pühkida, enese südant walwada, küs lõpeb alassine
kohtumõistmine ligemiste peale otsa.

Aga siin peamie objad pingumalt pihusse wötma,
et ühte pubku jutustamise teelt fui juhiwitsata wanfer
förmale ei põrka, mis saaks muidu herra L a a f m a n n
Tartus ütlema, fui kalendrisaba ühe poegna peale ei
mahus ja tema vounase suve párasist wiss lisalekte ei
raatiks fulutada, nii wähhe fui lugeja kopifat rohkem
hindma maksta.

Astugeme jöulu laupääwa õhtul Warekse talusse,
oodetut Hansu tulifut ja wästawötmist waatama, kuhu
Juhan Illewainult oma noorisuga pühiks fulaliseks oli
tulnud, wanemate ja oodetut tutawa felsfis fassid püwi
pidama. Widewiku lõpul, fui parajalt tuld tupa hakati
wötma, joudis armas Peeterburi fulaline jünna. Tema
wöida fùl juba enne lõunat sõbradele jouda, fui kodunt
wästa saadetud kütmees teel fogemata temast ei oleks
mooda sõtnud, küs Hans maantee ligidale ühte talusse
astunud. — Rohkem kakskümmend wersta edasi minnes,
fuulnud Willem, et üks ***i wallasti soldatiks läinud
mees eile sün olnud. Ehs kütmees fùl peale hobuse
söötmiss tagasi käänanud, ei saanud ta ommetegi warem
Hansu fannuse, fui 15 wersta enne kodu.

Teretamise silmapilf sigitas igaühel röömupisaraid
laugudele. Reed fastepiisad töusewad wiimaks föif udu
sombel taewa pool, senni fui kurbtuse ja piina pisarad
võrmu pöue langewad. Õnnelikud loomad, kellele elu
eümesi rohkem jaganud fui wiimseid! Rät andmised ja
ümber faela langemised wiwitased tükifese aega, enne
fui sõnad suus liifuma peajuwad; seal fuuldi küsmini
rohkem fui üks suu jäfsas wästabada. — Mõned viigad
seissavad, förmad kifil peas, himustatksid fuulda saada,